

ACC. N:R M. 14093:1-3.

Landskap: *Helgoland* Upptecknare: *Gunnilla Månsson, Lund*
Härad: *Tönnersjö* Berättare: *Albertina Persson*
Socken: *Tönnersjö* Berättarens yrke: *fru*
Uppteckningsår: *1956* Född år *1879 i Gärdshult, Tönnersjö sn.*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Textilernas användning. s. 1-3.

*7 fr. B 19547 Märkduk sydd av A.P.
(neg. nr. VII:3:7.)*

N. M. 9.

ACC. N:R M. 14093 /.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jag vävde själv mycket förr, fast inte någon finare konstvävnad. Det var dynevar i ylle, drälldukar och vadmal till Mäder. Vi hade ett tjockt bordtäckte i rött ylle, som jag själv vävt. Och till jul eller när det skulle vara fint hade vi vit linneduk i dräll på bordet. Servietter hade vi inte vad jag kan minnas.

Tyget märktes med bokstäverna A.P. i korsstyggn med vitt garn. Årtal sydde vi inte och vi hade inget runt om bokstäverna. Jag har en märkduk, som jag sydde 1890 i skolan (foto B. 19547. Där är mors och fars initialer, födelseår och dödsår och syskonens monogram. *neg. nr. VII: 37.*)

Knytdukarna var helt släta och vita i halvlinne. Dem hade man runt en korg. I den hade man sockerkaka och andra småkakor med till bröllop och särskilt till begravning. Det packades upp och ställdes på ett bord.

Vi gick till Tönnersjökyrka, men då hade vi ingen mat med utan gick genast tillbaka. De sa, att den som sprang kvickast hem skulle först få in höet.

Vi hade inga dynor på stolar och bänkar. Farfar gjorde dem själv och vi hade en liten trebenspall.

Far och farfar satt alltid på bänken vid kortsidan, vid rorra fönstret. När jag var liten fick jag sitta mellan dem.

Några åkdynor fanns inte - man gick mest till fots och åkte

man var det i kärran efter oxar.

Några broderade saker hade vi inte hemma. Det som fanns var vävt.

Vi låg i utdragssoffor med halm i botten. Ovanpå låg ett täcke av ullgarn. Hela sängen täcktes av grova linnalakan. Över sig hade man en hemmavävd ulldyna, stoppad med fjäder. Ett sängtäcke, som jag vävt, har vi ännu, vitt med flätning runtom i munkabälte (förmodligen ej munkabälte - ett slags nopp-teknik på väffelväv. Stjärnmönster. I två våder).

Vi hade brädväggar och innertak med bjälkarna synliga. Till jul hängdes hängena upp längsväggarna. Till högtid sattes gardiner upp - dem hade jag vävt, det var vita i tuskaft med finare och grovare garn.

Som rullgardin hade vi ända tills denna längan byggdes på 30-talet ett hemvävt tyg, som drogs för. Det hängde i ett snöre, spänt tvärs över fönstret på halva höjden.

I rummen var trägolv och i köket sten- och jordgolv. Om ~~sn-~~ dagarna och till högtiderna ^{enade} ~~skurades~~ vi golven. När vi skurade använde vi sand. Till jul skurades väggar och tak med en halmviska. I slutet på 1800-talet fick vi tapeter. Från början hade vi inga mattor, men sen vävde jag trasmattor och fyra längder yllemattor (finns kvar: grå botten med kulörta munkabältesbårder). Vi skickade ulltrasor och egen ull till Halmstad och därifrån skickades det till ett spinneri, så fick vi garn till-

ACC. N:R M. 14093:3.

baka.

Några särskilda gåvor till förlovning eller giftermål före-
kom inte - det var hos finare folk i så fall.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND
